

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 4. Ioannes pugnat in vtero materno vt exeat, & Christo præcurrat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Et premar ac perimat? mihi mors brevis ista sub aluo
 Fit domus ah! lucis spes vbi nulla micat.
 Si sim stella; prius quam sol caput exserat astris,
 Fulsero nunc. orto fulgere sole nefas.
 Vos ô felices animæ! contingere I E S V M
 Queis datur; infelix ast ego vincla traho.
 Quæ nondum peperit, mihi mater acerba dolores
 Quot parit, omne fugę dum mihi claudit iter!

Elegia 4.

Ioannes pugnat in vtero materno vt
 exeat, & Christo præcurrat.

Magnus vbi paruum properas inuisere fratrem,
 Adspirans oculo iam propiore iubar:
 Ardet hic, indignamque arctâ luctatur in aluo,
 Oppugnansque fores irrita bella mouet,
 Iamque ferox animi partes se versat in omnes,
 Vota sed in læuam non benè dextra cadunt.
 Quid? fedeat surdo sub carcere vincus, & infans
 Interpretis verbi lacteus? ite more,
 Stat noua cepta sequi pulchrum meditata triumphans
 Vt præana canat, vox modò muta puer.
 Inuia claustra redux validis adsultat in armis,
 Rimaturque cauum paruulus hostis iter.
 Alternò teneros rursus quatit impete muros,
 (Pes aries, varias doctus obire vias.)
 Rursus at in vanas fractus ruit imperus iras,
 Spes in vota redit irrita, bella silent.
 Quid faceret viuâ captiuus compede miles?
 Multa gemens aliud tentat, & vrget iter,
 Et licet agnatas accudat noxa catenas,
 Emicat in tacitas libera lingua preces.
 Heu! quid adhuc lentas tardat nox inuida lunas,
 Et fraudat celeres ad pigra fræna rotas?
 Et tot auara breui claudit mors vota sepulcro,
 Spemque intempestâ nube sepulta premit?

En, rediuiua dies rosco præluet Eoo,
 Et pueri pulchri lucet ab ore salus.
 Si sol tam celeres agili rapit orbe quadrigas:
 Lentus ego seris lucifer ibo rotis?
 Ibo celer, celer ibo. sequar pede præpete. pulchrum
 Si Deo: it cursum; quid reses vmbra moror?
 Cur ego tarda traham nonæ fastidia lunæ;
 Sol vbi sub grauida Virgine pulcher adest?
 (a) *Deus Deo: Platonis dictum à Dieu, id est*
errere.

Elegia 5.

Ioannis querela in vteri angustijs

AD MATREM SVAM.

Figit & vrit amor volucri præcordia telo;
 Et tacitæ carpunt viscera nostra faces.
 Et genitrix me dura specu secludit opaco.
 Dum properat certam pulsio frater opem?
 Quam gnato non æqua parens! grauis orsa catene
 Texit; at intextas pes secat iste moras.
 I mora. magnanimum vis nulla retardat Amorem.
 Ferrea victor ouans claustra refringit amor.
 Victor iò perumpo viam, puer ipse puello
 Suggester alternam, quæ iubet ire, manum.
 Hoc duce, perfringens tot vincta repagula nodis,
 Ocyus inuadam pulchra per ausa viam.
 Obuia tum victor dabo mille suauia Christo.
 Osculaque alterno pignore mille legam.
 Purpureo ah! rursus laqueo me innectit & angit,
 Bis rea facta parens, quæ dare debet opem.
 Vt quid adhuc luctor lunæ cum cornibus? ibo.
 Ibo celer Christo (sol meus ille) frui,
 Auricomum ceu caltha sequi comes aurea Solem
 Gestit: Et ipse pari te puer arte sequar.
 Anne tam iustis (quid tardas inuida?) votis.
 Non bene maturas, quod male cessat opus.

P iij

Ergo